

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111231623
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111231623.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému : F. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A., K. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 66, o 2.172,85 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, č.k. 22C 285/2012-54 z 31.10.2012, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Z a v ä z u j e žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 63,92 €, ktorú je povinný zaplatiť advokátovi JUDr. Igorovi Šafrankovi do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zastavil konanie vo veci samej. Rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. O trovách konania rozhodol tak, že zaviazal navrhovateľa zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 197,82 € do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

O zastavení konania rozhodol s poukazom na ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p. z dôvodu, že žalobca písomným podaním z 1.10.2012 zoberal žalobu v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok.

O vrátení súdneho poplatku rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 3 veta prvá, ods. 4, ods. 6 zák. č. 71/1992 Zb.

O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Mal za to, že žalobca späťvzatím zavinil zastavenie konania, preto mu prináleží náhrada trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 91,28 €, paušálna náhrada 2 x 73 €, pretože zákon nevylučuje, aby osoba, ktorá má právnické vzdelanie, resp. spoločnosť, ktorej členmi sú osoby s právnickým vzdelaním, sa nemohli dať zastupovať advokátom. Nepriznal vedľajšiemu účastníkovi zvýšenie odmeny o 20% DPH, keďže vedľajší účastník nepreukázal, že je registrovaný ako platiteľ DPH.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol uznesenie v tejto časti zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola priznaná. Odvolanie podával z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia

veci. Poukazuje na cieľ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (§ 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z.) vyslovil názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, navyše samotné združenie má v radoch členov, ktoré evidentne majú právnické vzdelanie, má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva (§ 25 zák.č. 250/2007). V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave. Poukazuje na dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z.z. uviedol, že podľa jeho názoru úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré bude spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Ďalej poukázal na to, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, tomuto však bol súdom ustanovený opatrovník, ktorý disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník, preto nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval jeho záujmy, preto nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. Poukazoval na skutočnosť, že podľa jeho názoru ide o paušálny vstup združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod, a to za účelom získania finančných prostriedkov, aj z tohto dôvodu nepovažoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Prešove. Bol toho názoru, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov podľa článku 47 ods. 2,3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci vo výške 91,28 €, paušálnu náhradu 7,63 € + DPH 20% v sume 10,65 €, spolu 63,92 € na účet právneho zástupcu vo VÚB Prešov, JUDr. Igor Šafranko, č.ú. 42949-572/0200, VS : 3471167, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Považoval za absurdné, ak žalobca, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Bol toho názoru, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, ktorý citoval, ďalej poukázal na to, že ako občianske združenie založené prevažne z laikov v oblasti práva má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Vyslovil stanovisko, že samotná skutočnosť, že principiálne má vedľajší účastník na náhradu trov konania, nie je sporná, v tejto súvislosti dal do pozornosti komentár najnovšieho Občianskeho súdneho poriadku, vydanie 2012 autorov Štefček/Ficová a kolektív, str. 327-331. Zdôrazňoval, že konanie bolo zastavené potom, čo žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť, a to v dôsledku jeho aktivity. Bol toho názoru, že jeho účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna v zmysle cieľov a účelov, na ktorý je združenie založené, že na potrebu jeho účasti v konaniach ako je toto, poukazuje samotná argumentácia žalobcu. Ďalej poukázal na to, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku žalobcovi, ktorý sa zaoberá vymáhaním pohľadávok a tento silný žalobca sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou proti slabému spotrebiteľovi, ktorému vytyka, že sa ho ujalo združenie a že sa dalo zastupovať advokátom. Poukazoval na to, že svojou podstatou ide u dodávateľa o nekalé obchodné praktiky, ktoré sťažujú už aj tak ťažké sociálne postavenie najchudobnejších vrstiev obyvateľstva. V ďalšej časti odvolania poukazoval na ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré dodávatelia často používajú. Poukazoval na to, že prax potvrdzuje, že sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ rezignuje a prijme akékoľvek rozhodnutie, preto jeho zastúpenie sa javí byť efektívne a účelové a práve to žalobcovi vadí. Svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov. Na naplňanie týchto služieb je odkázaný na právne služby, preto pokiaľ mu nebude priznávaná náhrada trov konania, tým mu bude zabránené ako neziskovej spoločnosti v pokračovaní jeho činnosti, čo by nemalo byť cieľom. Dal do pozornosti súdu rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že Združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania. Dal do pozornosti súdu aj novelizované znenie § 137 O.s.p. K námietke, že má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie upresnil, že má iba jednu takúto členku, ktorá žiadnu právnu prax nevykonáva. Táto okolnosť je však podľa jeho názoru právne irelevantná. Pokiaľ by sa mali v praxi presadiť názory žalobcu snažiace sa upierať mu právo na zástupcu vzhľadom na predmet jeho činnosti, tak potom by bolo problematické aj zastupovanie advokátmi napríklad sudcov, prokurátorov, advokátov, ministrov spravodlivosti. V tejto súvislosti poukazoval na judikatúru, citovanú v najnovšom komentári občianskeho procesného kódexu. K námietke v súvislosti s určenou podporou ministerstva, poukázal na reálnu skúsenosť, že v posledných dvoch rokoch Ministerstvo hospodárstva mu schválilo podporu vo výške 4.000 €, pričom poukázaná im bola podpora iba vo výške 1.000 €, ktorý príspevok pri objeme činnosti, ktorú vykonáva, nepokrýva ani len poštovné výdavky. Navyše nie je mu jasné, prečo

by mal štát dotovať prehraté súdne spory dodávateľov, resp. vymáhačských spoločností. Nesúhlasil s argumentom žalobcu, že pre paušálny vstup združenia do konaní, nebol žiadny dôvod, poukazujúc na to, že výsledkom jeho vstupu do konania je späťvzatie žaloby v celom rozsahu. K použitiu § 150 O.s.p. uviedol, že zákon vyžaduje splnenie dvoch základných podmienok, musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti, pričom podľa jeho názoru ani jedna z týchto podmienok splnená nie je. Naopak, vzhľadom na obchodné praktiky žalobcu je na mieste v prípade jeho neúspechu v konaní zaväzovať ho na náhradu trov. Citoval rozhodnutia krajských súdov Košice, Prešov, Banská Bystrica, v ktorých sa sudy už vypořádali s argumentáciou žalobcu, aby im sudy náhradu trov konania nepriznávali. V ďalšej časti vyjadrenia citoval niektoré časti odôvodnenia z týchto rozhodnutí.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a uznesenie v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa na tieto dôvody poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k odvolacím námietkam udáva:

Súd prvého stupňa sa v časti vypořádaval aj s námietkami, ktoré sú uvádzané v odvolaní, pretože uvedené námietky žalobca uviedol aj v podaní, ktorým zbral žalobu späť a žiadal, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že otázku účelnosti vynaložených trov je potrebné interpretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy, § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z., vzhľadom na to, že žalobca namietal účelnosť trov vynaložených vedľajším účastníkom poukazujúc na to, že právne bolo zastúpené advokátom združenie podľa zák.č. 250/2007 Z.z..

Podľa Ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov, takéto združenie môže byť vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa), tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže, podľa odvolacieho súdu, vyvodzovať, že takéto združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach, ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takémuto združeniu, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane zastúpenia advokátom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na článok 2, ods. 3 Ústavy, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o tom, že v danom prípade úkony vedľajšieho účastníka, za ktoré mu bola priznaná náhrada trov konania sú úkonmi účelne vynaloženými. Prihliadajúc na obsah spisu z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník oznámenie o vstupe do konania doručil súdu prvého stupňa 7.3.2012, dňa 5.9.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie vedľajšieho účastníka označené ako odpor, v ktorom namieta platnosť právneho úkonu z dôvodu, že obsahuje neprijateľné podmienky a zároveň obsahuje aj námietku premlčania uplatneného nároku. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že odpor vedľajšieho účastníka bol žalobcovi doručený 19.9.2012 a k späťvzatiu žaloby došlo písomným podaním žalobcu doručeným súdu prvého stupňa 1.10.2012. Je teda zrejmé, že k späťvzatiu žaloby došlo po doručení podaného odporu vedľajším účastníkom, v

ktorom bola vznesená námietka premlčania a bola namietaná neplatnosť zmluvy z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok. Za takýchto okolností aj odvolací súd má za to, že v žiadnom prípade nemožno hodnotiť úkony vedľajšieho účastníka ako neúčelne vynaložené, ako úkony, ktoré by neprispeli k ochrane práv žalovaného. Naopak, vzhľadom na celkovú postupnosť možno konštatovať, že práve vznesenie námietky premlčania bolo dôvodom späťvzatia žaloby zo strany žalobcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade vedľajší účastník, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu v sume 45,64 € (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.), paušálnej náhrady 7,63 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.) a 20% DPH 10,65 € (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.), keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 2Co 431/2012 preukázal, že je platiteľom DPH. Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú spolu čiastku 63,92 €. Uvedenú sumu je žalobca povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi na jeho účet vo VÚB Prešov, č.ú. 42949-572/0200, VS: 3471167 v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. do troch dní po právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.